

Alkoholistityttären juova mies

Julkaistu 1.11.2011

Isäni oli alkoholisti, mutta kävi töissä... Kaiken vapaa-ajan hän joi enemmän ja vähemmän. Väkivaltainen hän ei ollut. Sitten tapasin erottuani ulkomaalaisen miehen joka joi paljon. Olimme yhdessä paljon ja otin hänet asumaan kanssani. Lapseni asui vähän aikaa muualla ja tuli taas kotiin asumaan. Lapseni sanoi minulle, että mieheni ei ikinä lopeta juomistaan. Sitten miehelleni ja lapselleni tuli tappelu ja päätin että nyt riittää. Ymmärsin, että nyt hänen on oltava muualla eikä pilaamassa minun ja lapseni elämää. Meitä hävetti jo että juoppo joka huutelee ihmisille meidän kulmilla on mieheni. Ja koko alue kauppoineen ja busseissa ovat nähneet kuka tuo kotiin armastaan.

Olen puhunut paljon ystäväni kanssa. Häneltä saan tukea. Hän ymmärtää, että minulla on vaikeaa. Unelmoin edelleen, että voisin asua mieheni kanssa yhdessä jonain päivänä. Hän ei ole mennyt katkasuhoitoon. Olen sanonut että en hylkää, autan ja rakastan aina. Tämä on todella vaikeaa. Kun näen hänet haluaisin sanoa että mennään kotiin ja kyllä me selvitään, mutta en voi tehdä sitä. Lähdän yksin omaan suuntaani ja hän omaansa. Minä kotiin ja hän kiertoteiden kautta ystäväille nukkumaan huoneeseen jossa on kaksi muutakin asukasta.

Hän on kuulemma saanut työtä taas kerran, kaksi kuukautta. Ihan hyvä mutta olisin toivonut, että olisi sanonut menevänsä katkaisuun. Sanoin, että hän tarvitsisi asunnon. Ehdotin että pyytäisi veljeään auttamaan. Hän sanoi kysyvänsä työsuhteasuntoja. Söimme lounasta yhdessä työpaikallani, minä maksoin. Hän söi vähän, ei ole ruokahalua ja hän oli alakuloinen ja kysyi minulta: "Arvaa onko kiva olla asunnoton?" Se tuntui tosi pahalta. Olisin halunnut itkeä, mutten voinut.

Junassa itkin jo. Kotiin tultuani menin heti peiton alle itkemään. Tiskit ovat lojuneet päiviä kotona, ei huvita siivota, pyykit pesemättä. Hänellä on vaatteita ja muuta tavaraa meillä. Kysyin lapseltani voisiko mies tulla hakemaan niitä ja viipyä jonkun aikaa. Lapsi sanoi ei. Hän oli sitä mieltä että mies on kuitenkin taas kännissä ja alkaa haastamaan riitaa. Kerään hänen tavaroita ja päätän viedä ne hänelle ensi viikolla. Tiedän että olen läheisriippuvainen miehestäni. Minulla on ollut aiemmin muitakin vastoinkäymisiä ja tiedän että sisälläni on voimia ja selviän.

Luulen että minun olisi hyvä mennä Al-anon rymään, en ole vielä ollut. Sieltä saisin vertaistukea jota kaipaan. Alkoholismi on sairaus ja lapsena en voinut itse vaikuttaa isän juomiseen. Siihen että mies juo voin vaikuttaa siten, että en suostu pilaamaan omaa elämääni jos toinen juo. Ja huolehtimalla itsestäni. Tiedot minulla on ja nyt täytyy enään vain toteuttaa ne. Jonain päivänä kyyneleni muuttuvat hymyksi!

Nimimerkki:

Hilipatiheijaa

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/alkoholistityttaren-juova-mies>